

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus lacvlatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. VIII. Superioris capitis prosecutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

Hinc perenne tenent esse, nam transire „
transiit. „

Inde virent, vigent, florent, corruptela cor- „
ruit, „

Immortalitatis vigor, à morte ius omne tu- „
lit. „

Non dubito fore cui hæc, vt & quæ superiùs
& quæ postmodum afferentur longiora vi-
debuntur pro iaculatoriis. At non est id qui-
dem necesse vt in singulas vices, ea adhibe-
antur omnia, sed aliàs hæc, aliàs illa, vt cui-
que visum erit.

C A P V T VIII.

Superioris capitis prosecutio.

HORA I. à meridie perpendam mihi
fortè hac ipsa horâ moriendû. An para- Matth.
tus sum antea ctæ vitæ rationem reddere exi- 25. 4.
genti Deo? Sponsus venit, ei que proceden-
dum obuiam, num renes castimoniâ præ-
cinctus? Num ardentes in manibus lampæ-
des? Num instructæ, atque ornatae? num Matth.
bonorum operum oleum in vasis? At vbi 22. 11.
vestis nuptialis, ac dignus tanto rege orna-
tus cultusque?

Hora II. quamquam nihil omnino
mihi fortè sum conscius, non eò tamen iusti-
ficatus

T 5

Iob. 27.
6.
Iob. 9. 21. ficatus sum, qui enim iudicat me, Dominus est: licet non me reprehendat cor meum in omni vita mea, licet simplex sim, hoc ipsum ignorat anima mea. Planè nescio, vtrum amore an odio dignus sim, sed omnia in futurum seruantur incerta. Me fugit simnè de ouibus an de hædis, zitaniæ an triticum. Satagendum itaque mihi vt per bona opera, certam meam vocationem faciam & electionem.

Hora III. Quamquam mihi exploratum foret qualis sum modò, diuinaq; didicissem reuelatione, me hâc ipsâ horâ Deo esse charum & acceptum; quis se vadem præstiterit in ea me amicitia perseueraturum. Qualiscumque modò sim, quis post horam sum futurus quis tãdem sciat? An non exiguis momentis, vt præclare Ambros. mēs inclinatur humana, & huc atque illuc pro astutia suadentis frequenter impellitur? An non monet Apostolus, vt qui se existimat stare, videat ne cadat? Et vt timeamus, ne fortè relicta pollicitatione introeundi in requiè eius, existimetur aliquis ex nobis deesse? Quonã verò spectat illud Ioannis nisi hanc naturæ humanæ mutabilitatem? Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam? Quò illud sapientis, Ne glotieris in crastinum, nesciens quid superuentura pariat dies? Audiam igitur psalmistam, seruiamque Domino in timore

I. 4. in
Lucam.

I. Cor.
10.

Heb. 4.

Apoc. 3.

Psal. 27.

more, & exultabo ei cum tremore, nequando irascatur Dominus, & peream de via iusta. Firmissime tenebo illud Augustini: Nemo securus esse debet in hac vita, quæ tota tentatio nominatur, ut qui fieri potuit ex deteriore melior, non fiat etiam ex meliore deterior. Vna spes, vna fiducia, vna firma promissio misericordiæ tuæ Domine.

Hora IV. Si prospicis ô Deus meus, fore mihi ansam ad peccandum, longioris vitæ moram; rape me, quæso te, in hac ipsa hora, ne malitia muret intellectum meum, aut ne fictio decipiat animam meam, ne fascinatiô nugacitatis obscuret bona, & inconstãtia concupiscentiæ transferrat sensum sine malitia. Propera me educere de medio iniquitatum, placitaque sit tibi anima mea, ut consummatus in breui expleam tempora multa. Contrà verò si meæ vita longior saluti expedit, eius oro te profer terminos. Adde annos 15. (quod quidem à te olim indultum Ezechiæ) vel eo etiam plures si molliendo ferreo cordi meo totidem sunt necessarij. Ne quæso, ne reuoces me in dimidio dierum meorum, ne sim sicut viri sanguinum & dolosi, quorum ob scelera, dimidiantur dies.

Hora V. Dispone, ô anima mea, domui tuæ, hâc enim ipsâ horâ morieris tu, & non viues.

Hora VI. Finis venit, venit finis, numeravit

Pfal. 2.

1.10.cõf.
c.32.Sap. 4.
12.

Isa. 38.

Isa. 38.

Dan. 5.

uit
26.

uit Deus dies tuos, & compleuit illos. Utinam ne dicatur, Appensus es in statera & inuentus es minus habens.

Eccles. 38. Hora VII. Occurrat illud Sapientis: Memor esto iudicij mei, sic enim erit & tuum. Mihi heri & tibi hodie. Puta tecum ita loqui defunctum aliquem. Memento conditionis meæ, quam Dei iudicio atque decreto subire debui; talis enim erit & tua, cum Deus ita de te fieri iusserit: qualeque in me exercuit iudicium; idem in te exercendum est aliquando. Neque verò illud in multos differendum annos stultè promittas: quod heri mihi accidit, id ipsum tibi hodie expectandum est: Quilibet enim dies imò hora etiam, tibi suprema esse cur non possit?

Hora VIII. In vesperrini punctis examinationis, sit hoc vnum. Stulte qui dixisti animæ

Luc. 12.
18.

tuæ: Anima mea habes multa bona reposita in annos plurimos, requiesce, comede, bibe, epulare, ecce hac nocte animam tuam re-

Abac. 2.
12.

petunt à te, & quæ parasti cuius erunt? Cuius erit domus hæc, quam edificasti in sanguini-

Micr. 22

bus & in iniustitia? Cuius autem erunt diuitiæ quas congregasti in malum domini sui? Cuius diuitiæ quas fecisti & non in iudicia? Cuius aurum & argentum? cuius

Eccles.
34.

thesauri iniquitatis, merces operariorum defraudata? vita, panis, sanguisque anima-

Micr. 2.

tum pauperum? cuius erunt villæ possessiones

nes

nes, horti, agri, expilationibus, furtis, rapinis, terminorum quos posuere patres tui translatione, vi, dolo malo, staterâ iniustâ, pondere & pondere, pauperumque oppressione parti. Quæ tanto tibi labore, sumtu, operâ, angoribus, cruciatibusque tum diurnis tum nocturnis iam annos multos parasti, qualiacumque sint ea, cuius erunt tandem? Tua certè non erunt, quia nihil intulisti in hunc mundum, haud dubium quòd nec auferre quid poteris. Nudus egressus es de utero matris tuæ, & nudus reuerteris illic. Cùm interierit homo, non sumet omnia neque descendet cum eo gloria eius.

1. Tim. 6. 7.

Iob. 1.

Tua certè non erunt, siquidem terrena sunt & fugientia, quæ nec te comitabuntur, neque tibi proderunt in hac die ultionis, neque aliud hinc asportaturus sis tecum, præter facta tua, bona ea sint, aut mala. Opera enim illorum sequuntur illos. Cuius erunt igitur terrena hæc? Thesaurifasti miser, & ignorasti cuinam ea congregâris. Relinques alienis diuitias tuas. Aliis congregasti & in bonis tuis luxuriabuntur. Scrutabitur scenerator omnem substantiam tuam, & diripient alieni labores tuos. Hæreditas tua, vertetur ad alienos & domus tua ad extraneos.

Psal. 49.

Eccles. 14. 2.

Si religionis votis es obstrictus, quæ parasti cuius erunt? Varia eruditio multarum

Psal. 108. Thren. 5. 2.

que

que rerum in omni scientiæ artisque genere cognitio, quam sibi orationis neglectu, obedientiæ violatione, officiorum charitatis in proximum omissione, rerumque diuinarum incuriâ comparasti fortè, cuius erunt? Quid ijs fiet tandem? cui bono erunt? Quid profuerit extremâ horâ illâ litteratum fuisse, acutum philosophum, eximiû Theologum, insignem concionatorem, animumque varijs tum naturæ tum artis dotibus ornatum exultumque habere; si is à charitate, ab humilitate, à paupertate, cæterisque dignis religioso virtutibus inops sit & egens.

Hora IX. Quoniam est somnus, expressa imago mortis, eamque scriptura etiam sacra somnum vocat, idcirco horam illam, quâ se Asceta dabit quieti, cogitabit sibi fore supremam: quare ita se comparabit pro ratione temporis, tamquam verè moriturus. (Ecce inquiet sibi ipse) hæc tibi hora vltima diei & verò vitæ vniuersæ. Ecce mors tibi inianuis: demigrandum tibi de corporis domicilio, & hac quidem hora, neque tibi concedentur induciæ vsque manè. Quisquis id sibi certò persuaserit, is sanè alio non eget monitore. Tam salutaris cogitatio, impressusque animo metus, eas secum deferret orationes iaculatorias, quæ ei rei & tempori congruant maximè.

Haftenus de iis orationibus quæ ab ipsius horæ

horæ fluxu, cæterisque eodem pertinentibus desumptæ sunt. Et licet cuilibet è dictis horis, sua sit assignata iaculatoria, cuique tamen est integrum, quod vni horæ est tributum, transferre in alteram: Atque iis imprimis quorum degendæ vitæ ratio, manifestè postulat aliud, vt qui religiosi, noctu Dei canendis laudibus more maiorum insistant.

Et quoniam traditum est ab Astrologis, singulis diei horis, singulos etiam dominari ac præesse planetas, modò Saturnum, modò Iouem, aut aliquem alium de septem non re sed vocabulo errantibus; poterit item Asceta, singulis etiam horis aliquem è Diuorum numero præficere, vel eundem omnibus. Exempli causa, illum cui quidem is dies, Ecclesiæ instituto sacer est id enim parum interest, modò id fructuosè fiat.

Atque extremum illud in hoc genere monito, quod si cui sæpius in ipsa hora ad Deum libebit aspirare, habet is in ea ipsâ horâ quâ sequatur regulam seu mensuram. Quemadmodum enim ex Astrologorum sensu, quavis hora, Æquatoris, seu circuli Æquinoctialis, gradus quindecim emergunt supra horizontem, sic licebit ei horam quamlibet in partes totidem partiri, atque vnicuique gradui, suam adscribere precatiunculam, quam ipsam ne à gradibus abeat, poterit è psalmis gradualibus, quos cantica graduum
vocat

vocat eorum auctor, qui & sunt numero 15. desumere. Canebantur autem ij singuli vt multis placet ad singulos templi gradus, qui erant item 15. tamquam in vmbone & suggestu, atque ideo graduales dicti, vel potius, quod visum est Genebrardo: ij psalmi, sunt preces & consolationes de ascensionibus, siue liberationibus populi Israelitici ab exilio & captiuitate. Quæ quidem typus erant reuersionis nostræ in cœlum, ex hoc longè miserrimo vitæ ergastulo.

Gradus verò quibus eò reditur, hos quidem 15. facit Genebrardus. Primus est afflictio: secundus prospectus ad Deum: tertius lætitia communionis: quartus inuocatio: quintus gratiarum actio: sextus confidentia: septimus patientia & expectatio diuinæ liberationis: octauus Dei gratia & fauor: nonus timor Domini: decimus martyrium: vndecimus peccatorum detestatio: duodecimus humilitas: decimus tertius Christi aduentus desiderium: decimus quartus, concordia & charitas: decimus quintus assidua Dei benedictio. Ex quibus licebit Ascetæ, hora qualibet quindecim ducere preces iaculatorias, iisquæ sese Equatoris instar ab horizonte, atque à terra, humanisquæ rebus sublime ferri, ascensionisque in corde suo in hac valle lachrymarum disponere, itaque de virtute in

virtutem ire, vt videat tandem Deum Deorum in Sion.

Si cuius hęc subtilioris videntur considerationis, ducat is orationes suas à quindécim rosarii mysteriis, quę quidem à gaudio, à dolore & à gloria nūcupantur, in usq; ipsis eximia aliqua aut Christi Domini, aut B. Virginis Marię, virtute menti breuiter propositā, eam ipsam supplex à Deo postulet. Et ne fastidio sit ei in eodem semper versari: habet arcam quę cubitos 15. eleuatur supra montes, quibus quidem cubitis significatum est (si Ambrosio credimus) mysteria resurrectionis in veteri & nouo testamento contenta superare mentes etiam intelligentium & superbiorum. Habet festum tabernaculorum quod decimo quinto celebrabatur die, quo quidem mysticè, innuitur per septenarium vitę actiue & temporalis, & octonarium contemplatiue ad celestis quietis templum ascendendum. Ex quibus tum vniuersis tum singulis facile est, eadem etiam seruata numeri decimi quinti ratione, varias pro cuiusque affectu & sensu elicere iaculatorias.

Gen. 7.

Epist. 76

Gloss.
interl.

V CAPVT